

Fehérvári napló

*"Tisztelettel meghívjuk az 1982. október 2-án
megrendezendő Országos Ifjúsági Klubtalálkozóra,
melyre Székesfehérváron, a Velinszky László Ifjúsági és
Úttörőházban kerül sor."*

Október 2.

5.30: Csongrád megyei kis csapatunk gyülekezője a megyei tanács épülete mellett. A reggel szép időt ígér, de egyelőre csak Juhos Jóska érkezett meg Vásárhelyről. Néhány perc és itt van Kurusa Mari is, sőt, már mikrobuszunk is van. Olasz Peti nem jött, biztos elaludt.

5.45: Indulás Fehérvárra, azaz először Nagygyörgy Éváért Sándorfalvára. Onnan "átugrunk" Balástyára Kiss Pistáért. Most már csak a kisteleki krumplislángos hiányzik az éhezőknek, de az üzlet zárva... maradunk a vodkánál.

9.45: Végre Fehérvár! De hol van az ifjúsági ház? Térképet elő, szegény Szűcs Lacinak öten mondjuk egyszerre, merre menjen. Nem is volna baj, ha egyformán mondanánk...

10.00: Mi naiv lelkek! Mikor kezdtek nálunk valamit pontosan? Kényelmesen "fölmászunk" a harmadikra, még büfézni is van időnk. Közben Pista megkezdte menetrendszerinti fotózását.

10.15: Máris kezdődik a 10 órakor kezdődő megnyitó. Jé! A sárbogárdi klub megkapja a minisztérium nivódiját. Tavaly még azt mondták, három-öt klub fog kapni. Tényleg halódik ez a mozgalom, ha csak egy klub érdemelte (?) ki. De hát még vége sincs az évnek, és máris tudják, hogy ők egyedül a legjobbak? No mindegy. Gratulálunk. Protokoll el.

10.45: Újabb negyedóra csúszás után „Beszélgetés a játékról”. Szegény Vekerdy Tamás! Velünk együtt rájött, hogy százötven emberrel ez nem megy. Viszont a publikum a hátsó ajtón állandóan ki-be... Legalább a kilincset javítaná meg valaki. Hurrá! Már zene is szól. Az előtérből ... ajtón keresztül.

11.05: Hiába, nem bírok kétfelé figyelni. Szégyenkezve osonok hátul.. Átállítom magam irodalmi vetélkedőre.

11.15: De jó, hogy nem hittem a meghívónak. ("Nem az ész a fontos... ") Ugyanis kizárólag lexikális ismeretek röpködtek a levegőben. Csak nem maradtam le valami új módszerről? Dehát már Padisák bácsi is ilyeneket csinált...

11.20: Futás a földszinti terembe. Gyertyafényes udvari bál Eszterházyéknál. Korabeli ruhákban táncospár. Szellemes keretjáték a Zenei Világnap alkalmából. Én lettem a timpani a zenekarban. S a vég: viva la musica! Éljen! Rajtam nem múlik.

11.45: Vissza a harmadikra! De kitalálták! "Játék a rizsvényekért." Szegény fiúkat de kikenték. Kínai zene, tea, ruha, rizs. Amit akarsz. Csacsi-pacsi játék. Kicsit szakállas, de jó. Ha okos vagy, (pont helyett) rizst nyersz. Ha buta vagy... éhen halsz. Óriási a hangzavar. A csapatok ugatnak, nyávognak, iáznak, kotkodácsolnak

12.00: Még bírjuk. A hangulat hág... Az egyik lány fölrúgja a teáskannát. "Ugrik" a szöveg: Tea Bea. Dől a közönség

12.15: Megéheztünk. Irány a rántotthús. Motoszkál bennem a szakma ördöge: mi köze Kínának a csacsi-pacsihoz? Valahol mintha olvastam volna tartalom és forma kapcsolatáról...

14.00: Szabad a vásár. Veszünk zsetonokat, irány a játékkaszinó. Koptázunk. Pista meg Éva bukik. Én nem. Hullámszik a tömeg. Mind az öt asztal körül. Szerencsére nyitva a büfé. Bár lehet rulettezni is. Aki odafér.

14.30: Szabad zsongás. Ismerkedünk, egymásra találunk...

16.00: Sajnos, a szellemi árverésen semmit nem ér 210 zsetonunk. Sokszázak röpködnek a fejünk fölött, harcolnak a válaszolás jogáért. Gyűlnek boldog tulajdonosai bűvös játékoknak, füttyülőknek, egereknek és egyéb értékeknek. Kár, hogy verejtékszagú a játék. Kevés kérdésre tudtam volna válaszolni. Szégyelljem magam? Eszembe jut a hajós viccek végső kérdése, hogy hány éves a kapitány?

17.30: Sorbanállás pörköltért.

18.00: Megkezdjük városnéző sétánkat. Az esti program ugyanis a megyei művelődési központban lesz, de az hol van?

18.25: Győztünk. Itt is van büfé. Csak hely nincs.

20.00: Kezdődik a 19 órakor kezdődő rock fórum Colorékkal, Komjáthyval és másokkal. Úgy látszik, nem találkoztak Vekerdyvel. Elmondta volna, mit (nem) lehet 250 emberrel csinálni. Ők jól elbeszélgettek. Várjuk a Color-koncertet.

21.00: Pista lelépett. Hiába, öregszik

22.00: Nincs igaza a nagyobbik Bokor-Colornak. Tényleg jobb volt az első nagylemezük.

22.30: Még mindig vár valami. „Fele sem igaz.” Hát ez nem igaz. A csapatok szívósan próbálnak játszani a tömeg csendes érdektelensége és moraja ellenére. Új címet találtam ki: fele sem igaz.

23.00: Összenézünk. Menjünk... ne menjünk? Csak nem öregszenek mi is? Vagy lehet, hogy nem ez a baj? Elindulunk. Jó éjszakát!

Október 3.

9.00: Kezdődhetne a meghirdetett program.

9.30: Kezdődik. Süt a nap, a ház előtt két asztal. Az egyikén színes növénynyomatokat, a másikon apró játékokat lehet készíteni. Annak a tíz embernek, aki odafér. Új játék. Kicsi rakás nagyot kíván. De hol a többi kétszáz fiatal?

9.35: Megállapítjuk: ha mi a megyei klubtalálkozón ennyi műhelyt állítottunk volna fel, megverték volna...

9.45: Néznék be az önismereti játéokra. De nézni nem lehet. Kizárnak. Forgolódok. Merre, hova... minek?

10.00: Rettentő gondolatom támadt. Nem lenne jobb hazamenni?

Ui.: Naplómossal itt megszakadtunk...